

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty a soudců Zdeňka Kühna a Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **S. M.**, zastoupený JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem Karlovo náměstí 287/18, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 11. 2018, čj. OAM-676/ZA-ZA11-ZA15-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 12. 2018, čj. 16 Az 2/2018-10,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 12. 11. 2018 žalovaný shledal žádost žalobce o mezinárodní ochranu nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. b) zákona o azylu a řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil.

[2] Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí žalobu k městskému soudu, který ji usnesením uvedeným v záhlaví tohoto usnesení odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s., neboť žalobce přes výzvu městského soudu provedenou usnesením ze dne 17. 12. 2018, čj. 16 Az 2/2018-39, neodstranil ve stanovené lhůtě vady žaloby spočívající v absenci jejích podstatných náležitostí (žalobních bodů). Konkrétně městský soud žalobce vyzval k doplnění žaloby o její podstatné náležitosti ve lhůtě dle § 32 odst. 5 zákona o azylu, a to tak, aby uvedl, z jakých důvodů (skutkových i právních) považuje napadené rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné, a případně jaké důkazy k prokázání svých tvrzení navrhuje provést.

[3] Proti usnesení městského soudu o odmítnutí žaloby podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost. Podle stěžovatele nelze výzvu městského soudu k doplnění žaloby ze dne 17. 12. 2018 považovat za dostatečný podklad k jejímu odmítnutí. V době, kdy bylo zástupkyni stěžovatele zasláno do datové schránky napadené usnesení, nebyla totiž výzva ze dne 17. 12. 2018 k doplnění žaloby stále vyzvednuta z datové schránky. Zástupkyně stěžovatele vybírala datovou schránku dne 17. 12. 2018, kdy v poště nebyl žádný dokument, a následně dne 21. 12. 2018. Písemnost nebyla dříve vyzvednuta

z důvodu pracovní vytíženosti v předvánočním pracovním shonu. Pokud měl stěžovatel adekvátně reagovat na danou výzvu, měla být dle jeho názoru zaslána jeho zástupkyni do 14. 12. 2018. V takovém případě by výzva splnila svůj účel a nejevila se jako formální a účelová. Zástupkyně stěžovatele uvedla, že s tímto procesním postupem se setkala poprvé za svou praxi. Pro příště již bude poučena, nyní ovšem žádá o posouzení uváděných tvrzení a zrušení napadeného usnesení.

[4] Stěžovatel dále namítl, že se městský soud nezabýval otázkou možnosti aplikace čl. 17 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 604/2013 ze dne 26. 6. 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států. Tato možnost měla být dle stěžovatele zvážena s ohledem na jeho soukromý a rodinný život.

[5] Stěžovatel navrhl, aby NSS napadené usnesení zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

[6] Žalovaný námitky v kasační stížnosti označil za nedůvodné. Ve svém postupu ani postupu městského soudu neshledal žádné pochybení. S ohledem na to, že kasační stížnost směřuje proti procesnímu postupu městského soudu, se žalovaný k tomuto postupu nevyjadřoval.

[7] Žalovaný navrhl, aby NSS kasační stížnost odmítl pro její nepřijatelnost, případně ji zamítl pro její nedůvodnost.

[8] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti v souladu s § 104a s. ř. s. zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[9] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[10] Otázkou postupu soudu při výzvě k doplnění žalobních bodů dle § 37 odst. 5 s. ř. s. se zabýval rozšířený senát NSS v rozsudku ze dne 20. 3. 2018, čj. 3 Azs 66/2017-31, č. 3733/2018 Sb. NSS. Podle citovaného rozsudku musí žalobce ve lhůtě pro podání žaloby uplatnit alespoň jeden žalobní bod tak, aby jeho žaloba byla projednatelná. Jestliže žalobní bod neuplatní vůbec, nebo až po lhůtě pro podání žaloby, bude žaloba odmítnuta podle § 37 odst. 5 s. ř. s. Soud je povinen výzvu k doplnění žalobních bodů dle § 37 odst. 5 s. ř. s. odeslat co nejdříve, je-li ještě se zřetelem na konkrétní situaci pravděpodobné, že žalobce bude s to žalobu včas, tedy ve lhůtě pro podání žaloby, doplnit. Není přitom *a priori* vyloučeno, aby taková výzva, zejména za použití moderních komunikačních prostředků byla učiněna v posledních dnech lhůty pro podání žaloby (viz např. rozsudek NSS ze dne 11. 3. 2010, č. j. 7 As 15/2010-56).

[11] V nyní projednávané věci bylo rozhodnutí žalovaného doručeno stěžovateli v pondělí 3. 12. 2018. Patnáctidenní lhůta k podání žaloby stěžovateli tedy uplynula v

pokračování

úterý 18. 12. 2018 (srov. § 32 odst. 1 zákona o azylu). Stěžovatel podal žalobu u městského soudu ve středu 12. 12. 2018. Výzva k doplnění žalobních bodů ze dne 17. 12. 2018 (tj. pondělí) byla zástupkyni stěžovatele dodána do datové schránky téhož dne. Při hodnocení postupu městského soudu je nutné vzít v úvahu také časový prostor, v němž se musel seznámit s žalobou a zpracovat výzvu k odstranění vad žaloby. S ohledem na to, že v nyní projednávané věci do mezidobí od podání žaloby a odeslání výzvy připadl víkend (15. a 15. 12. 2018), nelze v postupu městského soudu shledat žádné pochybení, pokud výzvu k doplnění žalobních bodů vydal a vypravil třetí pracovní den po obdržení žaloby, tj. v pondělí 17. 12. 2018. Městský soud tedy s ohledem na okolnosti věci postupoval bezodkladně a výzvu k doplnění žalobních bodů zaslal stěžovateli (jeho zástupkyni) co nejdříve. Ačkoli stěžovateli po odeslání výzvy k doplnění žalobních bodů zbývala velmi krátká doba k doplnění žalobních bodů, bylo možné výzvě vyhovět. Stěžovatel měl dostatek času od podání žaloby k formulaci žalobních bodů, přičemž je nutné upozornit na to, že požadavky na formulování žalobních bodů nejsou přísné (srov. rozsudek ze dne 28. 4. 2017, čj. 2 Azs 60/2017-48). Skutečnost, že výzvu k doplnění žalobních bodů si zástupkyně stěžovatele nevyzvedla ve lhůtě k doplnění žalobních bodů, jde k tíži stěžovatele.

[12] NSS podotýká, že stěžovatel je v nyní projednávané věci zastoupen advokátkou, která vystupovala jako zástupkyně i v jiných řízeních, v nichž se také řešila problematika vymezení žalobních bodů a nutnosti postupu soudu podle § 37 odst. 5 s. ř. s. Zástupkyni stěžovatele tedy muselo být i v nyní projednávané věci zřejmé, že žalobní body lze doplnit pouze ve lhůtě pro podání žaloby, přičemž výzva k jejímu doplnění mohla být městským soudem učiněna i v posledních dnech příslušné lhůty (srov. např. rozsudek NSS ze dne 31. 5. 2018, čj. 5 Azs 309/2017-33, který se týká stejné zástupkyně jako v nyní projednávané věci).

[13] S ohledem na uvedené by již bylo nadbytečné se zabývat dalšími námitkami stěžovatele.

[14] Zákon o azylu a ustálená judikatura NSS tedy poskytují dostatečnou odpověď na všechny námitky uvedené v kasační stížnosti. NSS neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání.

[15] Kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a NSS ji proto odmítl podle § 104a s. ř. s. Vzhledem k bezodkladnému vynesení rozhodnutí již NSS nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[16] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. února 2019

Ondřej Mrákota
předseda senátu